

Bemærkninger til lovforslaget

Ved forskellige lejligheder, der har været skelsættende for landet, har man ved lov bemyndiget kommunerne til ekstraordinært at eftergive fattighjælp ydet inden en bestemt dato. Det var således tilfældet ved tronskifterne i 1906 og 1912 og ved grundlovens 75 års dag i 1924. Efter socialreformens ikrafttræden har der fundet ekstraordinær eftergivelse af kommunehjælp sted i anledning af Danmarks befrielse fra den tyske besættelse, jfr. lov nr. 410 af 7. september 1945, ved tronskiftet i 1947, jfr. lov nr. 208 af 4. juni 1947, og i anledning af grundlovens 100 års dag den 5. juni 1949, jfr. lov nr. 144 af 31. marts 1949. Ved sidstnævnte lov blev der endvidere ekstraordinært givet adgang til opnåelse af aldersrente for visse grupper af personer, som på grund af lovens krav om medlemskab i den offentlige sygeforsikring som betingelse for at kunne oppebære aldersrente hidtil havde været udelukket fra sådan rente.

Man har fundet, at såfremt det i rigsdags-samlingen 1952—53 fremsatte forslag til Danmarks Riges Grundlov bliver gennemført, bør der, som det var tilfældet i 1949, finde en eftergivelse af kommunehjælp sted og samtidig ekstraordinært åbnes adgang til aldersrente.

Til § 1.

Forslagets § 1, stk. 1, omfatter de samme arter af kommunehjælp, der blev eftergivet ved lovene nr. 410 af 7. september 1945, nr. 208 af 4. juni 1947 og nr. 144 af 31. marts 1949. Med hensyn til den nærmere begrundelse for den foretagne afgrænsning af bestemmelsens område henvises til bemærkningerne til forslaget til loven af 7. september 1945, jfr. rigsdagstidende 1945, tillæg A, sp. 1389—96.

Den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 2, der er enslydende med § 1, stk. 2, i eftergivelsesloven af 31. marts 1949, skyldes hensynet til at undgå dobbeltforsørgelse i tilfælde, hvor der senere tilstås invaliderente, arbejdsløshedsunderstøttelse eller lignende med tilbagevirkende kraft til en person, der, medens sagen herom var til behandling,

allerede har modtaget kommunehjælp til afhjælpning af det foreliggende trangstilfælde.

Til § 2.

Efter folkeforsikringslovens § 1, stk. 2, er det som hovedregel en betingelse for at få tillagt aldersrente, at pågældende enten har sygeforsikret sig eller sikret sig adgang til at blive sygeforsikret i en for ubemidlede anerkendt sygekasse eller i en statskontrolleret sygeforening (fortsættelseskasse), d. v. s. at pågældende enten skal være nydende eller bidragydende medlem af en sådan sygekasse eller sygeforening.

Med hensyn til adgangen til at blive optaget i sygeforsikringen gælder det derhos efter folkeforsikringslovens § 83, stk. 7, at sådan optagelse som regel ikke kan finde sted, når pågældende er fyldt 40 år. Kun forsåvidt forpligtelsen til at søge optagelse i sygeforsikringen, jfr. herved lovens § 11, stk. 1—7, er indtrådt efter det fyldte 40. år, er aldersgrænsen for optagelse det 60. år.

Ved bestemmelsen åbnes der adgang til aldersrente til alle, der den 5. juni 1953 opfylder betingelserne for at få tilstået aldersrente, uanset at foranstående betingelser ikke er opfyldt. Personer, der ikke er renteberechtigede, fordi de er i kontingentrestance til sygeforsikringen, men som efter loven har mulighed for at berigtige restancen, er dog undtaget, jfr. lovforslagets § 2, stk. 2.

I forslagets § 2, stk. 3, er der som i 1949 optaget en bestemmelse om, at der ved afgørelsen af, om en person er berettiget til aldersrente, vil være at bortse fra bestemmelsen i folkeforsikringslovens § 38, stk. 2, nr. 4, forsåvidt angår hjælp, der til og med den 5. juni 1953 er ydet, fordi der ikke har kunnet tilstås aldersrente på grund af manglende medlemskab i sygeforsikringen.

Til § 3.

Da lovforslaget er knyttet til vedtagelse af en ny grundlov, foreslås det, at ikrafttrædelsen finder sted samtidig med den ny grundlov.